

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriae
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.19. Manet nobiscum Christus in SS. Sacramento, vt illum permanenter habentes copiosiora ab illo beneficia recipiamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

Verbum Dei ut equitem illam dirigentem eo modo quo per equitem equus dirigitur: hæc omnia beatos glorificant, equus hic humanitatis Christi & equus Divina eius persona tam gubernans, per quam nobis suam tradit Divinitatem, hæc omnia nobis in SS. Sacramento conceduntur: ita ut in illo nihil minus habeamus quàm electi in cælo: hoc clato congrue dixit Christus: *In me manet*, quia illum habendo ut nostrum, sicut illum hic possideimus, non est cur ulterius progrediamur quidquam melius indagaturi, cum nihil tale quid esse possit quam id quo Sancti in gloria possidentur.

§. 19. Manet nobiscum Christus in SS. Sacramento, ut illum permanenter habentes copiosiora ab illo beneficia recipiamus.

63 **C**um Christus Dominus fons semper fuerit & origo bonorum omnium, ubicumque fuit copiosa eorum reliquit vestigia, cunctisque eis abundantè cumulavit: quod si hoc faciat ubi tantum transeunt, hæret, multo magis hoc faciet ubi permanenter residet, & si habentes illum in SS. Sacramento, eum simul retenturi usque ad finem mundi: *Ecco ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi*, quam immensa futura erat bonorum copia, quam nobis possumus in illo polliceri? Unde ut illa possideamus nobiscum manet in SS. Sacramento. Dum Christus mundum percutit veloque pertransit opera patris mirabilia in salutem bonumque mortalium, imo plura quam ipsi optare potuissent: *Quid igitur erit dum nobis sedem figit, quando communicamus?*

I. *In me manet & ego in illo.* Hæc ingentia beneficia hominibus præstata dum mundum pertransiit declarat D. Petrus. *Qui pertransiit benefacendo & sanando omnes oppressos à diabolo.* Ecce enim præstabat ut omnis fons salutis, & quocumque transibat à se aquas effundebat salutis, & quo passu progrediebatur eo beneficia communicabat ampliora. Ambulans Christus fecit Mare Galilee piscatores pauperes & rudes assumpsit in supremos Apostolos. Petrum, Andream, Iacobum & Ioannem: *Ambulans Iesus iuxta mare Galilee.* Præteriens Mattheum vulturium sceneratorem promouit in Apostolum & Evangelistam. *Præteriens Iesus vidit hominem sedentem in telonio.* Migrans velociter de Iudæa in Galileam sibi in Apostolum creavit mulierem Samaritanam, tuncque ci-

uitati beneficia præstitit non contemnenda. Eodem in itinere filium Reguli è mortis faucibus eripuit in eolumen. *Transiit à Iudæa in Galileam.* Cum transiret per médium Samaritaniam & Galileam decem leprosos mundavit eius implorantes auxilium. *Petrus dicens vrbem Ierico, Zachæum in Sycomoro conserxit, & principem publicanorum erexit in filium legitimum fidei Abrahæ.* *Perambulabat Ierico.* Argumentum hoc, nos ad hoc ponit ad intelligentiam verborum Christi apud D. Ioan. *Qui diligit me, sermonem meum seruet, & Pater meus diligit eum, & ad eum venimus, & mansionem apud eum faciemus.*

Ex his immentitatem colligo beneficiorum, ac donorum quæ promittit illi apud quem hõs. Quæ ut pitarurus venit atque in eius anima fidetur conditur mansionem: quandoquidem tam insignita sunt & tam præclara quæ confert transeundo tantum. Quod manifestè si hoc cognoscamus in hac mansione quæ Deus facit in anima tantum per communicationem gratiæ suæ: quanto maiora cognoscemus ea fore quæ Deus animæ præstat in illa sedem figens permanentem per communicationem Divinitatis suæ, animæ ac corporis Christi in SS. Sacramento? Ut enim ait D. Hilarius, non manet Deus in anima tantum per unionem amoris voluntatis Dei quæ per gratiam illi communicant, sed per unionem nature suæ Divinæ cum illa, quæ sub his latet speciebus Sacramentalibus. *In te, D. Hilar. rogo? (At ille) virum per naturam unitatem habet, & in te Christus in nobis sit, non per concordiam voluntatis, sed si enim vere Verbum Caro factum est & nos vere verbum in carne tibi Dominus summus, qui modo non naturaliter manere in nobis existimamus. Qui & naturam carnis nostræ iam inseparabilem sui homo natus assumpsit. & naturam carnis suæ ad naturam eternitatis sub Sacramento nobis communicanda carnis admiscuit: ita enim amor vnum sumus quia & in Christo Pater, & Christus in nobis est.*

O quantam tenebris anime larem inducet ubi sedem fixerit per Divinam hæc communicationem! Quæ dona confert, quæ gratias, & favores quos, ubi manet sub speciebus Sacramentalibus! Si namque Dominus hic semper quædam lucem effundit nos illuminantem, qua operum illius cognoscimus eminentiam. *Quamvis sumus in mundo, lux sum mundi,* quanto diutius manebit, tanto clarior effundet, quæ opera eius insigniora distinctius cognoscimus. Vidit Iesus Dominum hunc in throno sedentem excelso cæcis vestis fimbriæ torum replebat templum: *En quæ sub ipso erant, replebat templum.* Alii legunt:

Matt. 23. 20.

Act. 10. 38.

Matt. 4. 18.

Matt. 9. 9.

gunt: *Simbria vestimentorum eius replebant templum.* Quae sunt haec eius vestimenta? Lux, fortitudo, gratia, pulchritudo. *Amicus lumen sicut vestimento.* psallit David, & alibi: *Dominus decorem indutus est, inducus est Dominus fortitudo in armis.* Vestimentum eius tale est, ut illi inscriptum praeferat. *Rex Regum & Dominus dominantium:* dum Deus in anima residet ad illam veniens per SS. Sacramentum: haec quippe maxima est communicatio qua se potest communicare: *In me manet & ego in illam* quemadmodum anima in illo manens non est quod ulterius progrediatur: ita enim Deus in illa manens per SS. hoc Sacramentum, nec iudicio ulterius progredi non potest ad maiorem sui communicationem: omni igitur hac magnitudine sua & maiestate illam adornat, omni hac luce illum clarificat, omni hac fortitudine munit & roborat, omni hac gloria magnificat.

Ita vates illas: *Oritur in tenebris lux tua, & tenebra tua erunt sicut merides, & requiem tibi dabit Dominus semper, & implebit splendoribus animam tuam effusa liberabit.* Septuaginta translatur: *Et ossa tua impugnavit, & eris quasi hortus virginis, & sicut fons aquarum, cuius non deficiat aqua, & edificabitur in te deserta sacularum.* Verba haec mirifice declarant effectus quos in anima Deus operatur in qua manet, potestatem in SS. Sacramento. Primo illuminat inter tenebras: hinc enim incipiunt Dei dona, quibus nobis notitiam & fundit eminentiae beneficiorum suorum, ut illa cognoscentes noverimus illa pro rei dignitate & magnificat, vinculumque cognoscere quo ad perpetuam obstringimur gratitudinem: hanc Deus ab exordia creationis terram omnium servavit consuetudinem: etenim postquam caelum terramque creaverat primo lucem produxit qua haec omnibus pariter pulchritudo: *Et dixit Deus: fiat lux, illaque homo perfecte gauderet: ita similiter ut homo pulchritudinem & dignitatem cognosceret donatum Dei, quando ad illum venit permanenter mansus, lux praecedat cognitionis.* *Oritur in tenebris lux tua.* Et inde quid sequitur? Illuc dispergit tenebras quas passiones introducunt, statimque inter illas & hanc cognoscit, quandam densationem. *Et tenebra erunt sicut merides:* iam videtur quod illum transmittat, & hoc faciat credo illo spirituale ac Divinum conditionibus quae spiritualibus, de partibus imperfectionibus carnis ac sanguinis, creat illum Deum participat, nam: & quemadmodum lucidi solis radii quo nos sol illuminat, est meridionalis:

ita ut nobis declaratur quod dum Deus se nobis tradens in hoc Sacramento, clarissimum nobis radium lucis Divinitatis suae in se tradat, cum in bis in illo rem tradatur Deus, & per hoc fiamus quasi Divini: idcirco dicitur quod dissipatis passionum nostrarum tenebris, futuri sumus ut meridies fulgentissimi: quia mores nostri & opera, spiritus in magis sapient & Divinitatem quam imperfectionem humanitatem & corpora.

Caelestem tribuit & Divinam voluntati quietem. Quia cum capacitas qua Deus illum datur, sit infinita, non saturatur, non impletur nisi bono infinito, & cum nullum tale sit extra Deum, Deusque se nobis hic tradat ut bonum infinitum, non est quod amplius desideret, unde & perfecta quiete delectatur. *Et requiem dabit tibi semper.* haec gloriae quaedam est participatio: ut enim probat D. Thom. effectus hic est ceteris non inferior huius Sacramenti participatio nimirum gloriae iuxta illud D. Augusti. *Eos & qui.* D. Aver. *bus sumitur inmortales & incorruptibiles facti in Tract. 26.* societate sanctorum, ubi pax erit & omnia plena in Ioan. atque perfecta. Hoc insinuat Propheta: *Implebit splendoribus animam:* etenim David gloriosam declaraturus aeternitatem, in qua Pater aeternum genuit Verbum, hoc vitur termino: *Tecum in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum, ex utero ante luciferum genuit te.* Ossa tua impinguit: ossa nimirum virtutum: quia ut loquitur D. Thom. *Virtutes augentur & mens omnium charismatum abundantia impinguntur.* Animam exornat & velut hortum caelestibus excolit plantis, ob fructus caelestium virtutum in quarum actibus se sedulo exercet: aquas rigat illam fecundioribus gratiis Spiritus S. multa miraque in illa erigit opera. O felicem animam in qua Deus manet & quae in Deo: Hoc modo considerat Angelus quanta donorum praerogativa Dominus esset in Virgine Maria per gratiam quam illi communicabat, quando mystica illa adeoque sublimi eam salutans praefatione sic ait: *Aue gratia plena:* ut autem declararet huius gratiae principium, subiungit: *Dominus tecum.* In te est o Domine Deus tuus & quidem permanenter. Quandoquidem confestim in purissima tua delectatur sit viscera te contentienter: unde tanta gaude plenitudine gratiarum, ut ex illis mater eius fiat dignissima: nam ubicumque manserit Dominus, hic gratiarum donorumque eminentium operatur immensitatem. Prudentissima illa Mulier Synamitis cui probe cognita erat Vatis Elisei morua integritas, hoc aduertit

IV. Deinde quietem voluntati.

3. p. 7. 9. a. 2.

D. Aver. in Tract. 26. societas sanctorum, ubi pax erit & omnia plena in Ioan. atque perfecta. Hoc insinuat Propheta: Implebit splendoribus animam: etenim David gloriosam declaraturus aeternitatem, in qua Pater aeternum genuit Verbum, hoc vitur termino: Tecum in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum, ex utero ante luciferum genuit te. Ossa tua impinguit: ossa nimirum virtutum: quia ut loquitur D. Thom. Virtutes augentur & mens omnium charismatum abundantia impinguntur.

67

V. Et animam virtutibus ornat.

R tit

VIII.
Mulieris
Summi-
tidis ar-
gumentū
se Elifai
miracu-
lis.

te, quod nimirum quotiescumque civitate transiret signa pararet præstantissima, domusque singularibus civibus, quæ ipsi à Deo impetrabat, afficeret. Virtutem autem hanc animo revolvens sic argumentatur: quod si transitu adeo modici temporis quo per civitatem Elifæus transibat, tam præclara conferret incolis beneficia, quam multo præstantiora & digniora conferret, si se- dem in ea figeret diuturnam: unde hæc viro suo committit: Domine mi, vir hęc est non in simi- menti, stupenda operatur quæ, unquam intrave- rit, licet tantum transeunt: si tali per tran- sientiam efficiat, perpende quam insignia futura sint illa bona quibus nos ditabit si nobiscum hæret permanenter. Amabo, introduceamus il- lum in domum nostram ut fixum hic habeat domicilium eoque sine cubiculum illi præpare- mus, lectulum, mensam, sedem & candelabrum: nec hæc necessaria mansioni; advertens sibi subroga- ri nobiscum maneat: etenim venissima loquor, bonis assistam abundabimus. *Animadverto quod vir iste sanctus est, qui pervenisti per nos frequen- ter faciamus ergo et candelabrum parvum, et ponamus in eo lectulum; & felici omne mulieris con- siliū eventum habuit: ut enim Prophetam in domum recepit, optatissima ab illo beneficia consecuta est, tantaque præstitit illi vates dona ut feruentissima eius excederent longe deli- deria.*

IX.
Christo
in SS. Sa-
cramento
appropia-
tur.

Si igitur propter meritum hominem tantum ob eum in mentem sa. timorosa gradum, qualem in Elifæo suspicimus, tam præclara sequantur dona domum illam in qua permanentem habitat, & ipse quasi in gratitudinem hospitij velit sin- gularem se ostendere benefactorem idque tan- ta prærogativa ut omnia illa exerceat quæ vique modo in illius civitate præstiterat emolumentum: quid de Christo Domino dicendum, qui verus est Deus fons & origo de quo omnia prof- luvit bona natura, gratia, & gloria: Deus à quo bona cuncta pro- cedunt, & qui benefactor est adeo liberalis ut suis etiam laicis inimicis: quibus non beneficiis anima nostra dabitur si in- gressum illi dederit permanentem, recipiens il- lum in SS. Sacramento? Si transcendendo tantum innumera tibi contulerit beneficia, explico me, si propter vitam hominum inspirationem quam habuisti, propter unum subveniendi pauperi de- siderium, propter brevis tempus brevis impetu- sum orationi sponte & dilectione tanta fuisti delibutus, quanta, ipsa te docente expectentia, gaudium fuisti: quid erit si debita illum præpara- tione recipias, & cubiculum illi offeras orati-

quo illum obstringas ut tam diuturna tecum man- sione habeat, quanta vita tuae fuit decem? si ex unica confessione iudices te quæritum & sedu- tum, nec non omni humeris tuis excussisse gra- vissimum, quo tibi halitus præcludatur ex quo nihil tibi poterat asserere gaudium: si illum sem- per tecum habeam in SS. Sacramento quando contemneris accessis preparatorum, quas delicias, quos favores, quæ non solum de cala- tibi communicabit?

Quando per te transiit & quidem velociter, dum eum consideras puerulum Matris parvum, vbera lambentem, suum tibi sanguinem, suamque vitam propriam, gloriam tibi promittentem, suavitissimam tamen tibi prooceter- neris gaudium, gaudiumque immensum ex eo quod perpetuas illum tam insignem tuum be- nefactorem: quid futurum si pertransierit anima tua haberet mansionem? Ne foret illa in- perdas illum, accede illum recepturus, cubicu- lum præpara, lectulum & mensam: si nam- que hoc faceres, expecteris, in eo habere te am- cum, qui ex amore amicitia tuæ præclarioribus te donis quam inimicos cumularet, & Patrem, qui ex amore paterni te velut filium suum se- mulceret illa prærogativa tibi subveniens, quam pater requireret filij suis ad idicissimum, ut om- nes singulari quadam præstantia demulgeretur: etenim ipse in anima tua residens, nihil su- peret ulterius desiderandum, hinc ergo sequeretur quod ipse tibi supra omnem modum in- dulgeret.

§ 20. *Ut Deus in anima remaneat requi- ritur dispositio ad eius receptionem cum recognitione eius magnitudinis & propria nostra humilitatis.*

Cum primus huius Sanctissimi Sacramen- ti effectus sit illuminare intellectum loco supernaturali quæ magnitudinem cog- noscat beneficiorum quæ Deus in hoc ille præ- stat, & etiam indignitatem vilis suæ quam in se fateri debet: requiritur ut ad fruendum careris donis quæ Deus in illo nobis contulit, nec præparemus velut ad recipientem licet quæ cog- nare potest intellectus nostro visum Divinum & fixum supernaturalem: Hæc autem dispositio cognoscere potest esse debet nostræ indignitatis: tanto beneficiis paratior si namque (exode mi) accedat ad eum animo est de superbo & exiguis tuas ignorans vires a lux est Enclina superbos non illuminans, pauperes vero humiliter